

Lukas 17: 11-19

- *Ga heen, toon uzelf aan de priesters. (vers 14)*
- *... dankte Hem, en dit was een Samaritaan. (vers 16)*
- *Waar zijn dan de negen anderen?' (vers 17b)*

Uw geloof heeft u behouden

Een aantal opvallende dingen in dit verhaal. Jezus is onderweg naar Jeruzalem en reist dwars door Galilea en Samaria. Wanneer Hij ergens een dorpje in wil gaan komen er tien melaatse mannen naar Hem toe. Ze willen contact met Jezus voordat Hij het dorp in gaat. Zij zijn onrein en mogen niet mee het dorp in. Zij roepen Hem: 'Jezus, Meester ontferm U over ons'. Een vraag of Jezus zich om hen wilde bekommeren, om hulp in hun lijden. Zij hoopten dat Jezus zich hun lot wil aantrekken. 'Ontferm U over ons'. Jezus merkt hen op en geeft hen een opdracht: 'Toont uzelf aan de priesters'. Verder kwamen er geen woorden of daden van Jezus aan te pas. Alleen deze woorden, ze moesten er op vertrouwen, het geloof hebben dat dat genoeg was voor hun genezing, een woord met een opdracht.

Wat daarbij als eerste opvalt is dat er geen 'waaroms' klinken zoals dat nu zo vaak het geval is, waarom dit- waarom dat, wat is het nut eigenlijk, twijfels alom. Hier wordt geen toelichting gevraagd aan Jezus, nee ze gaan en doen gelovig wat Jezus hen opdroeg. En onderweg werden zij gereinigd, ze waren genezen, alle tien.

Is dat niet waar het ons zo vaak aan ontbreekt? Het geloof en vertrouwen op Jezus Woord? Dat wanneer Hij zegt dat we moeten gaan, we dat ook moeten doen? Wie Jezus gelooft op Zijn Woord wordt nooit teleurgesteld. Zijn Woord roept op tot geloof, tot navolging. Hij doet wat Hij zegt. Hij zegt: Volg Mij! Doe dat dan ook, vertrouw op Hem. Maar toch volgen wij dan meestal onze eigen wegen.

En dan valt hier nog iets op. Slechts één van de mannen die genezen waren gaat terug naar Jezus en verheerlijkt onderweg met luide stem God! Hij komt bij Jezus en toonde Hem zijn afhankelijkheid en dankbaarheid. En die ene was nog een Samaritaan ook, een door de Joden geminachte inwoner van Samaria. Iemand die, ook al was hij gezond, er niet bij hoorde. Iemand die ook nog eens een godsdienst had die afweek van wat de joden leerden. Treffend dat juist een Samaritaan terug kwam om God te danken. En die andere negen? Zij kwamen niet terug om Jezus hun dankbaarheid te tonen. Hier wordt ook ons een spiegel voor gehouden. Als we zien wat Jezus voor ons persoonlijk heeft gedaan, tonen we dan ook onze dankbaarheid voor onze redding? En hoe hebben we dat dan gedaan en doen we dat nog iedere dag? Of gaan we gewoon door als voor die tijd, vol met onze waaroms, zonder dankbaarheid, zonder Hem verder te leren kennen, zonder Hem te volgen? Zijn we dan niet net als 'die andere negen'?

Jezus zei tegen de teruggekomen Samaritaan: 'Sta op en ga heen. Uw geloof heeft u behouden'. Hij zegt dat ook tegen ons als we in Hem geloven, Hem danken en Hem volgen. Geloven, daar komt het op aan. Uw geloof zal u behouden.

Gerrit van den Dool.